

16 03 2010

Господин

Председник Републике Србије Борис Тадић

Predsednik Republike gospodine Boris Tadic <kontakt.predsednik@predsednik.rs>; jzivanovic@predsednik.rs;
press@predsednik.rs

Ваша екселенцијо господине председниче Тадићу,

Вама је у новембру (додатак: *Питања Вама од општег значаја*) било, између осталих, постављено и питање зашто се одржавају дипломатски односи на нивоу амбасада с државама које не признају Р. Србију као државу одређену њеним Уставом. Ви на то питање, као и на сва остала, нисте одговорили чак ни у Вашем "Разговору са Србијом".

Вама је почетком овог месеца приказано (додатак: *Европска амбиција преко државе и народа*) како се непрекидно оглушујете на све предлоге, молбе, петиције, упозорења да поштујете Устав и своју Председнички заклетву, а преко Устава држављане Р. Србије који су га референдумски усвојили, и саму Р. Србију. Ви сте се оглушили и о чињенице тамо изложене.

Став Аустрије да Косово и Метохија нису део Р. Србије (погледајте допис који следи испод овог текста), а с чим сте Ви упознати несумњиво пре него остали држављани Р. Србије, доказује:

1. Да ЕУ не прихвата Р. Србију одређену њеним Уставом.
2. Да је Ваше подношење пријаве Р. Србије за чланство у ЕУ противуствано јер за то нисте добили уставно обавезну референдумску сагласност држављана Р. Србије (додатак: *Уставном суду да оцени уставност и законитост акта Р. Србије за њен пријем у Европску Унију*).
2. Да је Ваша неуставна и противуствана политика потпуно ефикасна у растурању државности и државе Р. Србије.
3. Да се скуп услова који Вас обавезују да поднесете неопозиву оставку на положај и функцију председника Републике толико надувава Вашим прекршајима Устава да ће његова експлозија бити ужасна ако је не спречите својом оставком.

С надом да ћете од држављана Р. Србије, те од Р. Србије, да добијете све оно онако и онолико што сте, како и колико заслужили, и с поштовањем председника Републике Србије,

Др Љубомир Т. Грујић
Џона Кенедија 31/15
11070 Београд

From: ANTIC.org-SNN <antic.miroslav@gmail.com>

To: Postojbina@yahoogroups.com; Siem-News <news@siem.net>; SIM <sim@antic.org>; sorabia@yahoogroups.com; SrpskaInformativnaMreza@yahoogroups.com; srpski nomadi <SRPSKI_NOMADI@yahoogroups.com>; Srpski_rodoljubi@yahoogroups.com; srpski_svet@yahoogroups.com

Cc: KosovojeSrbija@yahoogroups.com

Sent: Tue, March 16, 2010 12:02:38 AM

Subject: [Postojbina] Austrijanci otcepili Kosovo

Austrijanci otcepili Kosovo

Na sajtu austrijske ambasade u Beogradu mapa Srbije prikazana bez teritorije južne srpske pokrajine, što nije uradila ni jedna druga zemlja

BEOGRAD - Karta Srbije bez njene južne srpske pokrajine Kosova i Metohije prva je stvar koju ćete videti ako posetite zvaničnu stranicu Ambasade Austrije u Srbiji (nijnjn.bmeia.gv.at).

Dok se u gornjem desnom uglu nalazi slika Srbije, upadljivo bez Kosova i Metohije i s potpisom „Srbija“ - na kojoj je glavni grad označen crvenim rombojdom, na centralnom delu stranice postavljena je slika austrijskog ministra spoljnih poslova Mihaela Špindelegera i srpskog ministra Vuka Jeremića u srdačnom razgovoru.

Iako se Ambasada Austrije na ovoj internet prezentaciji obraća građanima Srbije, zemlje čija je zvanična državna politika da ne priznaje nezavisnost Kosova i Metohije, to ih očigledno nije sprečilo da tim istim građanima, koji posećuju njihov sajt, stave do znanja da je za njih Kosovo van Srbije. Da li je to zaista tako ili je u pitanju previd, u ambasadi ove zemlje juče nismo uspeli da saznamo. Ipak, videli smo da tik ispod slike „okrnjene“ Srbije ambasador Austrije u Beogradu Klemens Coja kaže da mu je drago što su odnosi Austrije i Srbije „danas u tolikoj meri prijateljski koliko verovatno nikada ranije nisu bili“. On je ujedno ostavio adresu na koju je moguće poslati pitanja i sugestije. Kurir je, naravno odreagovao, a vi?! Zanimljivo je napomenuti da nijedna druga ambasada u Srbiji na svojoj internet strani nema ovakvu ili sličnu sliku. Posetili smo sajt ambasada SAD, Nemačke, Španije, Švajcarske, Švedske, Holandije... i na njihovim stranicama se uglavnom nalaze slike zgrade ambasade u kojoj su smešteni.

[http://www.kurir- info.rs/clanak/ vesti/kurir- 15-03-2010/ austrijanci- otcepili- kosovo](http://www.kurir-info.rs/clanak/ vesti/kurir- 15-03-2010/ austrijanci- otcepili- kosovo)

Господин Борис ТАДИЋ, Председник Р. Србије

Народна канцеларија Председника Републике
Масарикова 5/VI
11000 Beograd

Доставља се ради обавештености :
Средства јавног информисања и јавност

Полазећи од државне традиције српског народа и равноправности свих грађана и етничких заједница у Србији,

полазећи и од тога да је Покрајина Косово и Метохија саставни део територије Србије, да има положај суштинске аутономије у оквиру суверене државе Србије и да из таквог положаја Покрајине Косово и Метохија следе уставне обавезе свих државних органа да заступају и штите државне интересе Србије на Косову и Метохији у свим унутрашњим и спољним политичким односима,

грађани Србије доносе

УСТАВ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ¹

(Преамбула Устава Републике Србије)

Сувереност потиче од грађана који је врше референдумом, народном иницијативом и преко својих слободно изабраних представника.

Ниједан државни орган, политичка организација, група или појединац не може присвојити сувереност од грађана, нити успоставити власт мимо слободно изражене воље грађана.

(Члан 2 Устава Републике Србије)

Територија Републике Србије је јединствена и недељива.

Граница Републике Србије је неповредива, а мења се по поступку предвиђеном за промену Устава.

(Члан 8 Устава Републике Србије)

Свако има право да истинито, потпуно и благовремено буде обавештаван о питањима од јавног значаја и средства јавног обавештавања су дужна да то право поштују.

(1. Став Члана 51 Устава Републике Србије)

Свако има право да, сам или заједно са другима, упућује петиције и друге предлоге државним органима, организацијама којима су поверена јавна овлашћења, органима аутономне покрајине и органима јединица локалне самоуправе и да од њих добије одговор када га тражи.

(1. став Члана 56 Устава Републике Србије)

Предмет: *Питања Вама од општег значаја*

На основу Устава Р. Србије (1. става Члан 56 Устава) упућујем Вам јавно следећа питања од општег значаја и молим Вас да на свако од њих јавно одговорите:

П И Т А Њ А

- I. Зашто сте прихватили да учествујете у другом кругу председничких избора, и зашто сте приступили полагању Председничке заклетве упркос томе што сте као тадашњи Председник Републике били посебно (Председничком заклетвом) обавезни да штитите уставност и законитост, и упркос томе што сте на време били писмено и јавно обавештени да су избори били расписани и спровођени неуставно (Преамбула, Чланови 12, 21 и 52 Устава)?
- II. Зашто истовремено држите функције и положаје Председника Републике и Председника политичке (Демократске) странке, упркос Вашој положеној Председничкој заклетви, чиме непрекидно кршите Устав (Чланови 6, 19, 23, 25, 2. став Члана 52, и Чланови 111 до 115 Устава)?
- III. Зашто сте били носилац једне изборне листе („За европску Србију - Борис Тадић“) и зашто сте се јавно ангажовали за ту листу у изборној кампањи чиме сте обављали једну јавну функцију која није у надлежности Председника Републике у време Вашег садашњег председничког мандата, а што Вам је такође Уставом забрањено (Чланови 6, 19, 23, 25, 2. став Члана 52, и Чланови 111 до 115 Устава)?
- IV. На основу које уставне одредбе Ви водите политику Р. Србије?
- V. Да ли једна држава поштује и признаје Р. Србију за суверену државу (Преамбула Устава) ако не поштује и не признаје Устав Р. Србије (Члан 194 Устава)?
- VI. На основу које уставне одредбе може Р. Србија да одржава дипломатске односе на нивоу амбасада с другом државом која не признаје, не поштује, Устав Р. Србије (Чланови 194 и 198 Устава)?
- VII. Да ли сте званично службено обавештени у име неке, и ако јесте које, државе да она признаје противуставно прокламовану албанску државу под називом „Косова“ на територији Р. Србије – на југозападној њеној Покрајини Косово и Метохија?
- VIII. Ако сте званично службено о томе обавештени од неке државе, да ли и даље Р. Србија с њом одржава дипломатске односе на нивоу амбасада, и ако одржава како је то у складу с Уставом и сувереношћу Р. Србије (Преамбула и Члан 2 Устава)?
- IX. Да ли сте званично обавештени у име неке, и ако јесте које, државе да она на територији Р. Србије има две амбасаде (у Београду и у југозападној њеној Покрајини Косово и Метохија)?
- X. Ако сте били званично о томе обавештени од неке државе шта сте учинили у складу с Уставом и сувереношћу Р. Србије (Преамбула и Члан 2 Устава) и међународним нормама и обавезама држава?
- XI. Ако нисте званично обавештени у име држава, за које Ви, Влада, народни посланици и јавна гласила тврдите да су признале противуставно прокламовану албанску државу под називом „Косова“ на територији Р. Србије – на југозападној њеној Покрајини Косово и Метохија, да ли сте се тим државама званично обратили у име Р. Србије да оне одговоре да ли признају и поштују Р. Србију одређеним Уставом (Тачка 1 Члана 112 Устава Р. Србије)?
- XII. Ако сте им се обратили, шта су одговорили?

- XIII. Ако им се нисте обратили, зашто нисте (Тачка 1 Члана 112 Устава Р. Србије)?
- XIV. Да ли сте, ради слободe људи, заштите суверенитета Р. Србије и одбране земље као врховни командант војске (последњи став Члана 112 Устава) и као једини овлашћени представник Републике Србије (Тачка 1 Члана 112 Устава Р. Србије), тражили од УН (КФОР, УНМИК, Секретар, Савет Безбедности, Генерална скупштина) да УН обезбеде испуњење обавеза које су преузеле према Резолуцији 1244, и то:
- XIVа да се договорени број полицијског и војног србског особља врати на Косово и Метохију (Тачка 4 и Тачка 6 Анекса 2 Резолуције 1244)?
- XIVб да се распусте све шиптарске војне формације (Тачка 9/26524 и Тачка 15 Резолуције 1244)?
- XIVв да се обезбеди миран повратак свих расељених лица и породица (Тачка 9/26525 Резолуције 1244)?
- XIVг да се омогући Р. Србији да остварује своју сувереност и територијалну целовитост и на Косову и Метохији (6. став Анекса 1 и Тачке 5 и 8 Анекса 2 Резолуције 1244)?
- XIVд да се осигура безбедно слободно живљење и кретање свих држављана Р. Србије по целој територији Косова и Метохије (Тачка 9/26530 Резолуције 1244)?
- XIVђ да се спрече стране институције и оружане формације да постављају граничне прелазе унутар територије Р. Србије раздвајајући тако њене делове, и да прете применом војне силе против мирољубивих ненаоружаних држављана Р. Србије који хоће слободно да се крећу по Косову и Метохији, нпр. прелазећи из средишњег дела Србије на Косово и Метохију (6. став Анекса 1 и Тачке 5 и 8 Анекса 2, и Тачка 9/26530 Резолуције 1244)?
- XIVе да не смеју да руше сувереност Р. Србије на Косову и Метохији признавањем противустановно прокламоване стране, и то окупаторске, државе као настављача фашистичке Велике Албаније, и да тиме стављају у стварности ван снаге Резолуцију 1244 чиме престаје да важи њена одредба да војне и полицијске формације Р. Србије не могу да обављају своје уставне дужности на Косову и Метохији. Да држављани Р. Србије који то чине буду предати Суду Р. Србије, а странци редовном Међународном суду у Хагу (6. став Анекса 1 и Тачке 5 и 8 Анекса 2 Резолуције 1244)?
- XV. Ако сте им се обратили, шта су одговорили?
- XVI. Ако им се нисте обратили, зашто нисте?
- XVII. На основу које уставне одредбе и/или референдумске одлуке држављана Р. Србије сте прихватили ЕУЛЕКС на територији Р. Србије – на Покрајини Косово и Метохија?
- XVIII. На основу ког уставног права и/или референдумске одлуке држављана Р. Србије одобравате, подржавате и/или учествујете?

- XVIIa У распродаји некретнина у друштвеном или државном власништву (нпр. земље, бања, фабрика, института - нпр. „Винча“, индустријских организација, ...) Р. Србије страним држављанима или компанијама?
- XVIIб У позајмљивању огромних кредита у иностранству на рачун Р. Србије - свих њених садашњих и будућих, још нерођених, држављана, и на шта се троши сваки такав кредит појединачно?
- XIX. С обзиром на многобројна јавна утврђивања да стално јавно кршите Устав:
- XIXa Зашто продубљујете ситуацију која може да примора голоруки народ да Вас физички уклони с положаја и функције Председника Републике?
- XIXб Да ли сте спремни да полицији и војсци наредите да се супротстави голоруком народу да би сте се Ви одржали на положају и функцији Председника Републике?
- XIXв Зашто не подносите оставку на положај и функцију Председника Републике?

РЕФЕРЕНЦЕ

(од бр. 2 до краја су достављане средствима јавног обавештавања и јавности)

1. УСТАВ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ проглашен 8. новембра 2006. године.
2. Др. Љубомир Т. Грујић, Др. Десанка Крстић, Лазар Ђорђевић, Др. Зорица Бекер-Којић, Драгутин Младич, Душан Вукотић, Душан М. Стојановић, Иван Никлановић, О. Реља Рачић, Круница Грујић, Маринко Ивковић, Младен М. Ђуричић, Сусана Стојана Харис (Вековић), Коста Ерић, Бранислав Пајић, Драгана Пајић, Весна Мијаиловић, Лазар Павловић, Буба Павловић, Немања Павловић, Ђ. Г.Б. Попадић, Дипл. Инж. Арх., Радомир Миловановић, Радулка Миловановић, Милован Миловановић, Марина Миловановић, Владимир Миловановић, Дипл.-Инж. Жељко Крецел, Др. Милорад Р. Стевановић, професор универзитета, Милутин Ивковић, Горан Ковачевић, Сузана Ковачевић, Чарна Ковачевић, Милош Ковачевић, Тадија Ковачевић, Др. Димитрије Д. Ивановић, Божидар Вукотић, Илишевић Анка, Илишевић Младен, Радишић Стојан, Радишић Госпа, (редовно потписивање закључено у 16:00, уторак, 5. јула, 2005. год.), накнадно: Живко Јездимир, (накнадно, са закашњењем, су достављени адресни подаци, а пријава је била стигла на време без њих те потпис није био унет у горњи списак, већ сада у 19:00), Милош Д. Миленковић, (пслато у 11:15 по охајском времену, стигло овде сад, у 19:10 по париском времену), Драган Томић*: *Нека сија Крст части и поштења на црквама нашим, звона нека звоне, деца нек се рађају, соко птица нек лети високо, највише што може, нек загуде гусле историје наше, славне, поштене, Србске брате, нек чује свако да смо ту, да туђе нећемо а за своје радо гинемо*, Весна Томић*, Тамара Томић*, Тијана Томић*, Немања Томић*, Никола Томић*, [* Потписи су на време били послати, али на погрешну еадресу (на егрупу "ПОСТОЈБИНА"), те су тек око 22ч (5. јула 2005. г.) откривени], закаснили потписи: Сава Видановић (Уторак, 5 Јул 2005 17:55:16 -0400), Јоковић М. Петар: *Захтевам да се и моје име нађе на списку потписника петиције упозорења!* (6 Јул 2005 09:34:36 +0200), Васко Вукоје, адвокат, (10. јули 2005. г.), Миодраг Николић, (18. јул, 2005.), *«Добронамерно упозорење», Народној скупштини Републике Србије и њеном председнику господину мгр. Предрагу Марковићу; господину Борису Тадићу, Председнику Републике Србије; господину др.*

- Војиславу Коштуници, Председнику Владе, и Влади Републике Србије, 05 – 31, 07, 2005, поднето уз референцу 38 свима којима је она адресована, 15. 10. 2009.*
3. Љ. Т. Грујић, **„Одбрана Р. Србије и председнички избори“**, г. Оливеру ДУЛИЋУ, председнику Народне скупштине, 25. 12. 2007.
 4. Љ. Т. Грујић, **„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“**, Републичкој изборној комисији, 02 Бр. 013-798/08, 31. 01. 2008.
 5. Љ. Т. Грујић, **„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“**, Народној скупштини, 03 Бр. 07-23/08, 31. 01. 2008.
 6. Љ. Т. Грујић, **„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“**, Влади Р. Србије, 01 Бр. 07-00-122/68, 31. 01. 2008.
 7. Љ. Т. Грујић, **„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“**, Уставном суду, 31. 01. 2008.
 8. Љ. Т. Грујић, **„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“**, Врховном суду, 31. 01. 2008.
 9. Љ. Т. Грујић, **„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“**, г. Борису ТАДИЋУ, Председнику Р. Србије и кандидату за Председника у следећем мандату, 31. 01. 2008.
 10. Љ. Т. Грујић, **„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“**, г. Томиславу НИКОЛИЋУ, кандидату за Председника у следећем мандату, 31. 01. 2008.
 11. Др. Љубомир Т. Грујић, Душан Стојановић, Отац Реља Рачић, Лазар Ђорђевић, Божидар Вукотић, Милутин Ивковић, Александар Полић, Владимир Петровић, Зоран Ђурић, Мр. Родољуб Д. Ранковић, Ненси А. Хиј, Предраг В. Пецић, Тијана Грујић, Весна Мијаиловић, Доктор Жил Галие, Др.Инж. Б. Манојловић, Др. Милорад Стевановић и Томислав Крсмановић потписали до 25. 12. 2007., и потписници Александар Богдановић, Лале Миловановић и Миле Котур чији су потписи били примљени 04. 01. 2008., али после подношења дописа, **„Резолуција Народне скупштине: Одбрана Р. Србије и председнички избори“**, г. Оливеру ДУЛИЋУ, председнику Народне скупштине; г. Борису ТАДИЋУ, Председнику Р. Србије и кандидату за Председника у следећем мандату; г. Др. Војиславу КОШТУНИЦИ, председнику Владе Р. Србије, 04. 01. 2008.
 12. Љ. Т. Грујић, **„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“**, Републичкој изборној комисији, 02 Бр. 013-931/08, 01. 02. 2008, и 02, 013-931/08 од 02. 02. 2008.
 13. Љ. Т. Грујић, **„Јавни став и одлука Републичке изборне комисије, неуставност текућих председничких избора и њихово стављање ван снаге“**, Врховном суду, 04. 02. 2008., заведено под Бр. Уж. 15/08.
 14. Љ. Т. Грујић, **„Оцена уставности Решења Врховног суда бр. Уж. 15/08 од 05. 02. 2008. год. (Додатак 1)“**, Уставном суду, 06. 02. 2008.
 15. Љ. Т. Грујић, **„Отказивање Вашег инаугурисања за председника Републике“**, господину Борису Тадићу, Председнику Р. Србије и кандидату за Председника у следећем мандату, 07. 02. 2008.

16. Љ. Т. Грујић, „Отказивање инаугурисања г. Бориса ТАДИЋА за председника Републике“, *Народној скупштини*, 07. 02. 2008.
17. Љ. Т. Грујић, „Смењивање господина ДУЛИЋА и неприхватање заклетве и инаугурисања г. Бориса ТАДИЋА за председника Републике“, *Народној скупштини: свим народним посланицима и г. Оливеру ДУЛИЋУ, председнику*, 12. 02. 2008.
18. Др. Љубомир Т. Грујић, Тика Јанковић, Душан Стојановић, Отац Реља Рачић, Маринко Ивковић, Марко Ручнов, Весна Мијаиловић, Др. Оливера Павловић, Лазар Ђорђевић, Јеврем Марјановић, Предраг В. Пецић, Александар Полић, Миодраг Пиперчић, Весна Пиперчић, Радован Пиперчић, Петра Пиперчић, Игор Пиперчић, Филип Пиперчић, Ана Пиперчић, Живко Јездимир, Драган Томић, Зоран Саванов (понедељак 18.02.2008 у 9:24 закључено са именом Зоран Саванов), др. Милорад Р. Стевановић, Сузана Стојана Харис, Катица Бабић, Никола Митровић, Неђо Сокнић, Александар Ивковић, Божана Величковић (28. 02. 2008), „Референдум за ослобађање Косова и Метохије и свих држављана Р. Србије“, *Народној скупштини: председнику Дулићу и свим народним посланицима (01 Бр. 07-23/08) ; председнику Тадићу; и Влади: председнику Владе др. Коштуници и свим члановима*, 18. 02. 2008. Предлог текста за референдум објављен у листу: „ГЛАС јавности“, стр. 12, 24. 02. 2008.
19. Љ. Т. Грујић, „Ваш однос према Уставу, држави и народу и Ваша одговорност захтевају Вашу оставку“, *Председнику Тадићу, Народној скупштини и Влади Р. Србије*, 25. 02. 2008.
20. Љ. Т. Грујић, „Оцена уставности Извештаја Републичке изборне комисије о изборима за председника Републике Србије од 13. 02. 2008. год. (Додатак 1), председничке заклетве господина Бориса ТАДИЋА и његовог постављења за Председника“, *Уставном суду*, 20. 03. 2008.
21. Љ. Т. Грујић, „Питања у вези Резолуције 1244 и надлежности УНМИК-а на Косову и Метохији“, *председнику Владе др. Коштуници и министру Самарџићу*, 24. 03. 2008.
22. Љ. Т. Грујић, „Приговор на прихватање противуставне изборне листе чији је носилац г. Борис Тадић“, *Републичкој изборној комисији*, 24. 03. 2008.
23. Љ. Т. Грујић, „Жалба на противуставна деловања г. Бориса Тадића, Демократске странке и Републичке изборне комисије, и на њихово подчињавање функције председника Републике интересима једне политичке (Демократске) странке“, *Врховном суду*, 30. 04, 2008.
24. Љ. Т. Грујић, „Приговор на прихватање противуставне и противзаконите Збирне изборне листе“, *Републичкој изборној комисији*, 01. 05. 2008. у 20:30.
25. Љ. Т. Грујић, „Жалба на Решење (02 Број: 013-1662/08 од 2. маја 2008. год.) Републичке изборне комисије о одбијању приговора на неуставност и незаконитост Збирне изборне листе поднетог јој 1. маја 2008. год.“, *Врховном суду и Републичкој изборној комисији*, 05. 05. 2008.
26. Љ. Т. Грујић, „Оцена уставности и законитости изборних листи чији је носилац Борис ТАДИЋ, избора, и рада Републичке изборне комисије“, *Уставном суду*, 12. 05. 2008., заведено под IP-206/2008.

27. Љ. Т. Грујић, „Оцена уставности и законитости рада и деловања председника Републике Бориса ТАДИЋА.“, *Уставном суду*, 12. 05. 2008., заведено под ПР-207/2008.
28. Љ. Т. Грујић, „Противуставно конституисање сазива Народне скупштине. Расписивање и одржавање нових парламентарних избора по Уставу. Распуштање Народне скупштине“, *Народној скупштини Републике Србије*, 03 Бр. ОТ-23/08, 07. 07. 2008.
29. Љ. Т. Грујић, „Противуставан избор Владе. Расписивање и одржавање нових парламентарних избора по Уставу. Распуштање Владе“, *Влади Републике Србије*, 07. 07. 2008.
30. Љ. Т. Грујић, „Уставна жалба на решење Врховног суда бр. Уж. 15/08 од. 05. 02. 2008.“, *Уставном суду*, 15. 08. 2008.
31. Љ. Т. Грујић, „Заштита уставности, законитости, људских права и слобода од противуставног рада и деловања председника Републике Бориса ТАДИЋА“, *Уставном суду*, 19. 08. 2008.
32. 264 потписника, „ПРЕПОРОД, ОБНОВА, УЗДИЗАЊЕ“, *Народној скупштини; г. Борису Тадићу, Председнику Р. Србије; Влади – г. Др Мирку Цветковићу, председнику Владе Р. Србије*, 10. 11. 2008.
33. Љ. Т. Грујић, „Забрана рада Демократској странци“, *Уставном суду*, заведено под бр. ВШУ-166/08, 30. 09. 2008.
34. Љ. Т. Грујић, „Неуставност ваших избора и конституисања, ништавност ваших потписа, одлука и закона: нови избори“, *Народној скупштини, председнику Тадићу и Влади Р. Србије, и Скупштини А. П. Војводине*, 05. 02. 2009.
35. Љ. Т. Грујић, „Ваше јавно кршење Устава: спрдање с Р. Србијом и њеним држављанима“, *Председнику Тадићу, Народној скупштини и Влади Републике Србије*, 13. 02. 2009.
36. Љ. Т. Грујић, „Устав и рад Уставног суда“, *Уставном суду*, предато 08. 04. 2009.
37. Љ. Т. Грујић, „Ваша јавна кршења Устава Републике Србије: укидање слободе и достојанства њеним држављанима, срзавање државности“, *Председнику Б. Тадићу, Народној скупштини и Влади Р. Србије*, 07. 07. 2009.
38. С. Петрушић у име „Гласа Српкиње“, „Отворено писмо и захтев организације „Глас Српкиње““, председнику Републике Србије, господину Борису Тадићу; председнику Владе Републике Србије, господину Мирку Цветковићу; министру културе, господину Небојши Брадићу; министру просвете, господину Жарку Обрадовићу; министарки за омладину и спорт, госпођи Снежани Самарцић-Марковић; министру вера, господину Богољубу Шијаковићу; министру полиције, господину Ивици Дачићу; министру правде, госпођи Снежани Маловић, септембар 2009, поново послао аутор овог писма 15. 10. 2009 с додатком „Подсећања“ који садржи референцу 2 у целости.

Београд, 1. 11. 2009. год.
Поднето 2. 11. 2009 год.

С поштовањем,
Др. Љубомир Т. ГРУЈИЋ
ЈМБГ 2910939710225
Џона Кенедија 31/15
11070 Београд

Господин Борис ТАДИЋ, Председник Р. Србије

Народна канцеларија Председника Републике
Масарикова 5/VI
11000 Beograd

Ваша екселенцијо господине председниче Републике ТАДИЋУ

ЕВРОПСКА АМБИЦИЈА ПРЕКО ДРЖАВЕ И НАРОДА**У В О Д**

На основу Устава Р. Србије (1. става Члан 56 Устава [1]) упућујемо Вам ово отворено писмо и тражимо од Вас да на њега јавно одговорите.

Непрекидно понављање у вестима да је он био о свему обавештаван већ годинама и да се о све опомене оглушивао, те да зато мора да буде уклоњен с положаја управљања нам је стварало осећај да то говоре о Вама. Када се усредсредисмо, чусмо да говоре о владика АРТЕМИЈУ.

Према вестима, државне службе већ годинама знају за малверзације архимандрита Симеона ВИЛОВСКОГ, игумана манастира Бањске, секретара и заменика владике АРТЕМИЈА, као и досадашњег члана Епархијског управног одбора Предрага СУБОТИЧКОГ. Зашто је тек сада поднета кривична пријава Вишем тужилаштву против њих? Вести нас прецизно и јасно обавештавају да је ВИЛОВСКИ увече у петак 12. фебруара побегао из Грачанице у Македонију. Зашто наши државни органи нису спречили његов бег?

Господине председниче ТАДИЋУ, задатак одговарајућих служби наше државе, којима руководи наша Влада, је да спречи развој малверзација и да спречи кривотворце да напусте Србију. Ово су текући примери њене неуспешности у томе. Ви сте одредили мандатора за председника Владе. Ви сте (противуставно) председник и Демократске странке. Већина чланова Владе је из ње. Влада ради по Вашим упутствима и одговорна је Вама као заштитнику Устава и закона, и као врховном команданту Војске Србије.

Можете ли критеријуме примењене на владика АРТЕМИЈА да примените на себе самог?

Јер, ако је владика АРТЕМИЈЕ одговоран за незаконит рад ВИЛОВСКОГ и СУБОТИЧКОГ и ако је зато, и зато што их у томе није спречио, неспособан да управља Рашко – призренску и Косовско – метохијску епархију, онда је јасно да сте Ви још одговорнији за наведене пропусте државних органа и да сте Ви још неспособнији да будете председник Р. Србије него владика АРТЕМИЈЕ да води епархију.

Ми Вас молимо, предлажемо Вам, тражимо од Вас, да Ви сами на себе применити исте те критеријуме који се примењују на владика Артемија. Ми ово Вама саветујемо добронамерно, јер мислимо да је тако много боље и за Вас и за све држављане Р. Србије, за Р. Србију и цео Србски народ, него да се скупљани гнев у појединим деловима народа сједини и Вас потопаи.

Тврди се да се владика АРТЕМИЈЕ оглушавао о сва обавештења о незаконитом раду својих сарадника, да их није надгледао, да је зато неспособан да управља епархију и да је стога уклоњен. То нас приморава да и Вас и нашу јавност подсетимо у даљем тексту како се Ви,

господине председниче ТАДИЋУ, оглушавате о све молбе, апеле, обавештења, упозорења, предлоге да прекинете своје непрекидно јавно кршење Устава Р. Србије.

Ако Ви, господине председниче ТАДИЋУ, знате да постоји већи државни криминал од непрекидног јавног кршења Устава од стране Председника државе, молимо Вас да о томе обавестите јавност.

Такође Вас молимо да јавно објасните да ли Ви мислите да држављани морају да поштују Устав, закон, и Вас као председника Р. Србије, када Ви личним деловањем дајете пример њихових непоштовања?

Спомињући владика АРТЕМИЈА правда и истина нас обавезују да завршимо с кратким поређењима.

Владика АРТЕМИЈЕ се није огрешио ни о Устав ни о закон.

Ви непрекидно кршите Устав и стално се оглушујете о све молбе и упозорења да то не чините, на шта Вас даље подсећамо.

Владика АРТЕМИЈЕ по цену свог живота голорук, без државне подршке и помоћи, штити србске светиње и Србски народ од окупаторских злодела и злочина.

Ви као председник Републике, те и као врховни командант Војске Србије, нисте се ефикасно ангажовали за њихову одбрану.

Окупаторски злотвори су уништили преко 150 србских цркава и манастира, опљачкали србске домове, распродали приватна, црквена и заједничка имања, добра и природна богатства, опоганили србска гробља, прогнали преко 250 000 невиних Српкиња и Срба с Косова и Метохије, живим су људима вадиле органе ради продаје за набавку оружја против Србског народа и Р. Србије, шире лажи о Србском народу и распирују неосновану мржњу против њега. Владика АРТЕМИЈЕ одбија да окупатори невешто, грешно и неправославно обнављају светосавске србске духовне светиње.

Ви сте спремни да преговарате с поробљивачима Србског народа, с окупаторима србске постојбине.

Владика АРТЕМИЈЕ даје првенство истини, слободи и јединству Србског народа, Косова и Метохије те и целе Србије, над срљањем у жезла Европске Уније.

Ви по сваку цену настојите да остварите своју европску амбицију. Односите се према Р. Србији онако како се Стипе МЕСИЋ односио према СФР Југославији. Распарчавате Р. Србију и својевољно је учлањујете у друштво држава, чије власти понижавају Србски народ његовим демонизовањем користећи лажи, које су спроводиле осам година неоправдане исцрпљујуће санкције против Р. Србије и својим оружаним снагама учествовале у свеопштем људском, духовном, еколошком, индустријском, моралном и материјалном разарању Р. Србије. Даље Вас подсећамо на то.

Владика АРТЕМИЈЕ се бори за поштовање Србског народа и за истину о њему.

Ви се извињавате онима који су се страшно огрешили о Србски народ и о Р. Србију. Даље следи.

УКАЗИВАЊА ВАМА О ВАШЕМ РАДУ И ВАШЕ ОГЛУШАВАЊЕ

Ви сте били добронамерно упозорени да не прихватате државне функције ако не можете или нисте спремни да их извршавате по Уставу [2].

Вама је био поднет захтев [3] ради одбране и заштите Републике Србије и њених држављана, да редовном Међународном суду у Хагу поднесете у име Р. Србије тужбе против: М.

Ахтисарија, А, Чекуа, Х. Тачија, Х. Солане, У. Џ. Клинтона, Т. Блера, и К. дел Понте за злодела и злочине против Р. Србије и Србског народа. Ви сте се о то попутно оглушили, а Ви сада представљате Р. Србију (Члан 112, т. 1. Устава Р. Србије). Уместо да сте прихватили захтев, Ви сте издвојили један злочин у Сребреници из целог низа злочина на територији СФРЈ са налогом Народној скупштини да се изјасни само о њему.

Генерални секретар господин Бранко РАДУЈКО је обавестио [4] да се Ви захваљујете «за упућене предлоге, захтеве и сугестије» и да ћете их, са својим сарадницима, «размотрити са потребном пажњом, а у складу са уставним надлежностима председника Републике», да Ви извршавате «своје надлежности у складу с одредбама Устава Републике Србије и законима Републике Србије», и да Ви предузимате «све што је» у Вашој «моћи да се заштите национални интереси Републике Србије».

Ви сте прихватили да учествујете у другом кругу неуставних председничких избора (Преамбула, Чланови 12, 21 и 52 Устава), приступили сте полагању Председничке заклетве упркос томе што сте као тадашњи Председник Републике били посебно (Председничком заклетвом) обавезни да штитите уставност и законитост, и упркос томе што сте на време били писмено и јавно обавештени да су избори били расписани и спровођени неуставно [5] - [22]. Уставни суд у свом Закључку [23] и у свом Решењу [24] није оповргао неуставност Вашег избора и инаугурисања за председника Републике.

Вама је указивано [20], [25] - [32] да истовремено држите функције и положаје Председника Републике и председника политичке (Демократске) странке, упркос Вашој положеној Председничкој заклетви, чиме непрекидно кршите Устав (Чланови 6, 19, 23, 25, 2. став Члана 52, и Чланови 111 до 115 Устава). Ви то непрестано чините од свог избора, и сада. Уставни суд у свом Закључку [23] није оповргао неуставност Вашег истовременог статуса председника Републике и председника Демократске странке.

Ви сте били обавештени [32] још у току пријављивања изборних листи да сте противуствано носилац једне изборне листе („За европску Србију - Борис Тадић“). Упркос том благовременом обавештењу [32] Ви се нисте повукли. Ви сте, под Председничком заклетвом заштите Устава и закона, прихватили да противуствано будете носилац изборне листе. Ви сте чак били врло активни у предизборној кампањи у току општих избора за изборну листу „За европску Србију – Борис Тадић“. Били сте обавештени још у процесу избора [32] - [36] да је противуствано такво Ваше јавно ангажовање. То Вам је Уставом забрањено (Чланови 6, 19, 23, 25, 2. став Члана 52, и Чланови 111 до 115 Устава). Тиме сте ауторитетом председника Републике остварили неоспоран битан, одлучујући, утицај на остале државне органе, на средства јавног обавештавања, политичке странке, и на бираче, стварајући утисак да су избори организовани и спроведени по Уставу.

Републичка изборна комисија није оповргла неуставност изборне листе „За европску Србију - Борис Тадић“ [37]. Она је одбила Приговор [32] јер је неблаговремен пошто је рок од 24 часа (!) за подношење приговора истицао 21. марта, а Приговор је поднет 24. марта док је још увек трајао процес примања изборних листи. У својој Пресуди [38] Врховни суд Србије није оповргнуо неуставност изборне листе „За европску Србију – Борис Тадић“. Ни Уставни суд у свом Решењу [24] и у својим документима [39] - [41] није оповргнуо противустваност те изборне листе.

Републичка изборна комисија, Врховни суд Србије и Уставни суд нису оповргли да је садашња власт противустванна. Они нису ни разматрали питање уставности те изборне листе. Они су се усредсредили на изналагање процедуралног пропуста у закашњењу да се поднесе приговор Републичкој изборној комисији. Вама је то довољно да сматрате да можете да будете председник Р. Србије.

Опште изборе сте учинили противуставним. Конституисање Народне скупштине и избор Владе сте учинили противуставним. Учинили сте да су све Ваше и њихове одлуке, уредбе и закони неуставни. Дезавуисали сте себе да можете с уставним правом да будете председник Р. Србије и да је представљате. Вама све то до сада није било важно. Зато народ и будућа власт имају пуно право да пониште све ваше одредбе, законе, све ваше ставове, сва ваша иступања и све преузете обавезе у име народа и Р. Србије.

Ви потпуно ниподштавате и најновија упозорења [42] - [46] на Ваше противуставно деловање, извршавање функције и обављање дужности председника Републике, и молбе да то прекинете подношењем своје неопозиве оставке [22], [25]. Јасно је да Вас, нажалост, ни један меродаван државни орган не спречава да противуставно обављате функције председника Р. Србије.

Уставни суд [39] - [41] није оповргао неуставност Вашег рада и деловања.

Ви нас засипате својим изјавама да Србија никада неће признати противуставно прокламовану тзв. „државу Косова“. Те Ваше речи нису потврђене Вашим деловањем. Ваш рад их оповргава. Ви сте се оглушили не само о молбе и предлоге [47], [48] да заштити свим законитим и уставним средствима народ и целовитост Р. Србије, већ сте по том питању остали потпуно пасивни као врховни командант Војске Србије.

Својим радом исказујете непоштовање Резолуције 1244 Уједињених Нација [25], [29], [31], [42]. Споразумом да прихватате ЕУЛЕКС делујете супротно њој и Уставу. То чините уместо да активно примењујете уставне одредбе и права дата Р. Србији Резолуцијом 1244 у заштити Косова и Метохије, свих држављана Р. Србије на Косову и Метохије, као што Вам је било предлагано [47], [48].

ВАША ЕВРОПСКА АМБИЦИЈА

Јесте ли свесни колико је безпримерно конструисање лажи против Срба да би се на њима изградило демонизовање Србског народа и Р. Србије у Европској Унији, какво нисмо доживели ни под Хитлеровом фашистичком окупацијом? Ако нисте свесни, како можете да будете председник Р. Србије? Ако сте свесни, како онда можете да тражите пријем Р. Србије у Европску Унију пре него што њене власти изнесу истину о догађајима на тлу СФРЈ од 1990. год. до данас, о свим југословенским народима и националним мањинама, пре него што изнесу истину о Србском народу и Р. Србији, пре него што све државе чланице Европске Уније признају и поштују Р. Србију одређену њеним Уставом?

Ви ниподаштавате чињеницу да су водеће државе чланице, оснивачице, Европске Уније, не само спроводиле осам година неоправдане санкције против Р. Србије, већ су својим оружаним снагама учествовале у НАТО агресији на Р. Србију 1999. године. Оне су тиме издале резултате Другог Светског Рата, које су извојевали њихови, амерички, руски и многи други совјетски, и наши, војници и борци, војни команданти и државници. Они су тиме погазили основне европске вредности: право на поштен живот у миру, право на слободу, право на равноправност људи, народа и држава.

Државе чланице Европске Уније и она у целини у односу према Р. Србији и Србском народу делују супротно основним европским вредностима и супротно Преамбули и члановима 1, 3, 13 (1. став), 16 (1. став), 18 (1. став), 19, 23 (1. став), 25, 26 (1. став), 27 (1. став) Устава Р. Србије.

Садашње догађање с Грчком јасно показује како државе чланице Европске Уније губе своју сувереност. Учлањење Р. Србије повлачи суштинску промену статуса Р. Србије, чак и ако би, и када буду, све државе чланице Европске Уније, и Унија у целини, признале и поштовале Устав Р. Србије те тиме и суверенитет Р. Србије над Косовом и Метохијом као нераскидивим делом њене територије.

Претходно изложено показује, на основу члана 307 Устава Р. Србије, да су једино њени држављани меродавни да одлуче референдумски да ли Р. Србија треба сада да постаје члан Европске Уније, и да ли сада треба да се подноси пријава за њено чланство у Европској Унији.

Ви сте то потпуно ниподаштавали својим самовољним подношењем пријаве Р. Србије за чланство у Европској Унији. Тако сте, упркос свим Вам раније поднетим молбама, апелима, предлозима да поштујете Устав, опет деловали противуставно с могућом катастрофалном последицом истапања државности Р. Србије, понижавања Србкиња и Срба, Србског народа, у Европској Унији.

ВАШ ОДНОС ПРЕМА ДРЖАВИ И НАРОДУ

Под Вашим председниковањем је извршена багателна распродаја заједничке (друштвене, државне) имовине и заједничких добара. Из идеолошких разлога је уништена војска Р. Србије, која је достојно оправдала улогу војног браниоца народа и државе 1999. године. Њени припадници су доведени у ситуацију да се на улици протестима боре за своја права. Р. Србија непрекидно позајмљује енормне износе новца, а истовремено се отпушта све већи број запослених. Домаћа индустрија је практично потпуно уништена, а пољопривредна производња је сведена на одржавање елементарне егзистенције.

Ви сте пре неколико година у Немачкој изјавили да Ваш народ треба да се ослободи митова, легенди и прошлости.

Ви сте се многим ван Србије извињавали.

Ви сте недавно, у Републици Српској, у оквиру прославе осамнаест година њеног постојања, изненада објавили да Скупштина Р. Србије треба да донесе „Декларацију о Сребреници“ која се многим неће допасти. Ваша изјава је требало да створи толико дубок шок у Србском народу да он неће моћи ништа друго да учини већ да призна да је урадио оно што није учинио, нити је икоме дозволио да чини у његово име то за шта га у Европској Унији оптужују лажима.

Нисте у Србији рекли, у својим изборним кампањама, да ћете то све да чините, и у чије име да то чините: у име Р. Србије као њен Председник, или у име Демократске странке као њен председник.

ВАШЕ ПРИЗНАВАЊЕ ПРОТИВУСТАВНЕ ОКУПАТОРСКЕ

„ДРЖАВЕ `КОСОВА`“

Упркос томе што Ви изјављујете да Р. Србија никада неће признати окупаторску противуставну „Дражаву `Косова`“, Ви прихватате да се у иностранству састанете с др Фатмиром СЕЈДИУОМ у његовом својству председника „УНМИК КОСОВА“, како Ви покушавате да назовете поробљено Косово и Метохију. Ви тиме признајете да, то што Ви називате „УНМИК КОСОВА“, више није део Р. Србије и признајете му државност прихватањем да разговарате с др Фатмиром СЕЈДИУОМ као председником „УНМИК КОСОВА“. Ви тиме делујете против Устава Р, Србије (Преамбула, Члан 1 - Члан 3, Члан 8 – Члан 10, Члан 13, Члан 18, Члан 19, Члан 23 – Члан 27, Члан 58, Члан 59, Члан 82 – Члан 84, Члан 87 – Члан 90, Члан 97, Члан 98, т. 1 и т. 2 Члана 99, Председничка заклетва – Члан 114, Члан 139 повезан с последњим ставом Члана 112).

ВАША ОДЛУКА

Овим обраћањем Вам се исказује нада да ћете разумно, мудро и поштено да донесете једину исправну одлуку у складу с Уставом и начелима демократије:

Ваша неопозива оставка на функцију и положај председника Републике Србије.

У очекивању Вашег јавног одговора, с поштовањем председника Републике, потписници овог отвореног писма.

ПОТПИСНИЦИ

(Потписи с назнаком **За писмо председнику Тадићу** свој потпис: Име Презиме, Место, Држава ако није Р. Србија, и еадреса, се шаљу на lyubomir_gruyitch@yahoo.com .

1. Др. Љубомир Т. ГРУЈИЋ, Цона Кенедија 31/15, 11070 Београд, lyubomir_gruyitch@yahoo.com
2. Nenad Mistic, Hisarska 20, 18400 Prokuplje, Srbija, nenadmistic@hotmail.com
3. Зорка Медић Ристић, ул Пеђе Милосављевића 13, Београд, zorkamedic@gmail.com
4. Dr. Desanka Krstich. 121 Howard Park Ave. Toronto, drdkrstich@rogers.com
5. Radmilo Krstich. 121 Howard Park Ave. Toronto, drdkrstich@rogers.com
6. Vesna Krstich. 121 Howard Park Ave. Toronto, drdkrstich@rogers.com
7. Aleksandar Krstich. 121 Howard Park Ave. Toronto, drdkrstich@rogers.com
8. Djordje Krstich. 121 Howard Park Ave. Toronto, drdkrstich@rogers.com
9. Djordje Petrovic, Toronto, Kanada, djordje.petrovic@rogers.com
10. Aleksandar Polic, Jespersgatan 13, 214 45 Malmö – Sweden, alpoz2004@yahoo.se
11. Љубиша Спасојевић, Булевар АВНОЈ-а 203, Нови Београд, printmax@eunet.rs
12. Jovan Vuckovic, dipl. gradj. inz., Sanur, Bali, Indonezija, jovanvuc@yahoo.com
13. Епископ Дамаскин Давидовић, б. западноевропски, Торонто, Канада, bishopddd@hotmail.com
14. Radmila Micic, Toronto, Kanada, mojisnovi011@yahoo.com
15. Aleksandar Polic, drzavljanin Svedske. Jespersgatan 13, 214 45 Malmö – Sweden, alpoz2004@yahoo.se
16. Mileta J. Solujic, 191 Torrey pines Dr., Toms River, NJ 08757, USA, srpska_borba@yahoo.com
17. Kostić Mirjana, ul. Somborska 51/18, Niš, dragank3@gmail.com
18. Kostić Dragan, ul. Somborska 51/18, Niš, dragank3@gmail.com
19. Luka Dakic, 212-295 Dale cr. Waterloo, ON. N2J-3Y5, CANADA, LukaRanka@hotmail.com
20. Ranka Dakic, 212-295 Dale cr. Waterloo, ON. N2J-3Y5, CANADA, LukaRanka@hotmail.com
21. Ivkovic Milutin, 16 Winbourne Road, Vest Moonah, TAS 7009 Australia, ivkovic@hotmail.net.au.

Закључно с бројем 21 у 09:45, понедељак, 1. март, 2010. године. Пошто су потписи стигли после подношења, они су унети:

22. Душан М. Стојановић, Postfach 190 824, DE-80608 München, F. R. Germany, dusanmstojanovic@hotmail.com
23. Отац Реља Рацић, ССПЦО „Свети Сава“, München, DE-86567, Hilgertshausen, FR Germany, dusanmstojanovic@hotmail.com
24. Драгомир - Коча Радојковић, магистар нуклеарне технике, 1403 - 60 Palane Lincway, Toronto, Ontario, М3С 1А2 - Canada-Канада, dradojkovic@primelite.net

КОМЕНТАРИ

1. Љубомир Т. Грујић:

Молбу [20] господину председнику ТАДИЋУ да поднесе оставку је до сада на Интернету потписало 151 лице: <http://www.thepetitionsite.com/petition/316140698>.

14. Радмила Мићић;

Косово је срце Србије!

1. Љубомир Т. Грујић:

Јуче, у уторак, 23. фебруара 2010. године, сам примио Закључак (Број: - 166/2008 од 22.2.2010.) Уставног суда донето на његовој седници одржаној 4. Фебруара 2010. године који гласи:

„Одбацује се предлог о забрани рада политичке странке „Демократске странке“, са седиштем у Београду“. (Видети [31])

У образложењу пише:

„ Одредбом члана 80. став 1. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, број 109/07) прописано је да Уставни суд одлучује о забрани рада политичке странке, синдикалне организације, удружења грађана или верске заједнице на основу предлога Владе, Републичког јавног тужиоца или органа надлежног за упис у регистар политичких странака, синдикалних организација, удружења грађана или верских заједница.

Имајући у виду да је Законом о Уставном суду прописано да се поступак одлучивања о забрани рада политичке странке покреће на основу предлога Владе, Републичког јавног тужиоца или органа надлежног за упис у регистар политичких странака, Уставни суд је оценио да не постоје процесне претпоставке за вођење поступка и одлучивање у овом предмету, јер је предлог о забрани рада политичке странке поднет од стране неовлашћеног лица.

На основу изложеног, члана 36. Став 1. Тачка 49 закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, број 109/07) и члана 82. став 2. Пословника о раду Уставног суда („Службени гласник РС“, број 24/08), Уставни суд је донео закључак као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК
УСТАВНОГ СУДА (округли
печат)

Др Боса Ненадић, с.р.

ЗА ТАЧНОСТ ОТПРАВКА
Нечитак потпис у штамбиљу“

У овом документу Уставног суда се не наводи састав Већа суда које је донело Закључак. Из тог документа Уставног суда следи:

1. Уставни суд није оповргнуо неуставни рад и деловање Демократске странке.
2. Прогласио је држављанина Р. Србије неовлашћеним да поднесе предлог Уставном суду да оцени уставност рада једне политичке странке.
3. Уставни суд се позива на Закон и Пословник.
4. Уставни суд се не позива на следеће чланове Устава:

Члан 3, 1. став:

Владавина права је основна претпоставка Устава и почива на неотуђивим људским правима.

Члан 21, 1. и 2. став:

Пред Уставом и законом сви су једнаки.

Свако има право на једнаку законску заштиту, без дискриминације.

Члан 23, 1. став:

Људско достојанство је неприкосновено и сви су дужни да га поштују и штите.

Члан 37, 1. став:

Свако лице има правну способност.

Члан 166, 1. став:

Уставни суд је самосталан и независан државни орган који штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе.

Члан 168, 1. и 2. став:

Поступак за оцену уставности и законитости могу да покрену државни органи, органи територијалне аутономије или локалне самоуправе, као и најмање 25 народних посланика. Поступак може покренути и сам Уставни суд.

Свако правно и физичко лице има право на иницијативу за покретање поступка за оцену уставности и законитости.

Члан 194, 2. и 3. став:

Устав је највиши правни акт Републике Србије.

Сви закони и други општи акти донети у Републици Србији морају бити сагласни са Уставом.

1. Љубомир Т. Грујић преноси:

„Велики активиста“ износи на

<http://forum.vidovdan.org/viewtopic.php?f=8&t=8940&p=149510#p149510>:

«Линколнова мудрост и Франклинов избор

Миодраг Зарковић свој коментар данас на НСПМ данас завршава цитатом приписаним Абрахаму Линколну:

„Можете цео свет да лажете неко време и можете некога да лажете све време, али не можете цео свет да лажете све време.“

Није баш сасвим јасно да ли је први амерички император заиста аутор ове мудрости, али њено порекло није толико битно колико његова примена на данашњу **„Европску регију равноправних грађана Морава-Донау“**, претходно познату као Србија.

Ономад је НАТО (тј. самозвана „међународна заједница“) безочно лагао цели свет неко време - тачније, 78 дана, колико је бомбардовао тадашњу Југославију како би успоставио окупацију - пардон, међународно војно присуство - и Косово и Метохију претворио у „Независну државу Косова“ (НДК).

О успеху свог напада лагали су довољно да им сами Срби поверују и дозволе ту окупацију. **Онда су наставили да лажу, описујући погроме над неалбанским становништвом као „одмазду“ а етничко чишћење и систематско уништавање имовине и светиња као „међуетничке инциденте.“** Правдали су и рат и окупацију наводним геноцидом и некаквом великом завером за истеривање Албанаца. Пре или касније се установило да су све то биле лажи, али дотад је штета већ била учињена.

Пошто се показало да бомбе и ракете нису онолико ефикасне у поковавању

Срба колико се мислило, прешло се на друге врсте оружја: кофере пара, „пријатељске“ савете и курсеве, мирно и демократско паљење Скупштине... и лажи, дабоме. **Малтене од првог дана „демократије“ народу Србије се лаже. За ових десет година распродао се све што је „демократама“ дошло под шапу, Косово и Метохија су отети и проглашени „Независном државом Косово“, гладни радници су почели да секу прсте, али не брините Срби, бољи живот само што није!**

Лагали су безочно и дрско и пре две године, када су обећавали „и Косово и ЕУ.“ Неки су им поверовали, па гласали за њих. Неки им нису веровали, али су веровали другима, који су се пред изборе заклињали родољубљем а после избора свечано мирили са дојучерашњим непријатељима да би дошли на власт. У сваком случају, преварише букадар људи и једни и други. Можда не трајно, али довољно дуго да учине штету.

Цела је стратегија од 2000. наовамо била да Срби сами себи плъуну у лице. Није било довољно што су осиромашени, протерани, сатанизовани и опљачкани, не - морали су сами да признају да је све то било добро и пожељно, да су то заслужили. Владајућој жутократији то није било тешко; то су људи којима је увек била преча шака власти од образа и од части. Али сад су и они запели да цели народ натерају да буде попут њих (у тој функцији је још једна лаж: теледиригована резолуција о Сребреници). Ако се то деси, онда **Србије и Срба коначно нестаје, и стварају се „равноправни грађани ЕУропске регије“ омеђене реком Донау - пошто „Дунав“ звучи србонационалистичко-клерофашистички - и сведене на долину Мораве, којој ће се првом приликом наћи ЕУропскије име.**

Ако је у пролеће 2008. било илузија о будућности Србије и Косова-Метохије, данас их више нема. Лепо рекли амбасадори „међународне заједнице,“ нема ЕУропства док се не призна НДК. Значи, више се ни не труде да нас лажу. Сад већ лажемо искључиво сами себе.

Почео сам цитатом који се приписује Линколну. А завршио бих једним који се приписује Бену Франклину:

„Они који би да се одрекну слободе да би имали безбедност, не заслужују ни слободу ни безбедност“.

Избор је и данас исти као и у мају 2008, али и много пута пре тога. Од њега не можемо да побегнемо, ма колико се трудили. То је избор између слободе и ропства, између части и понижења, између истине и лажи. О томе се не одлучује убацивањем листића у некакву ћораву кутију, већ у срцу и души сваког од нас.

Упркос свему што говоре лажљиве жутократе и још лажљивија „међународна заједница“, мислим да Срби још нису одлучили. Још се ломе, али нису сломљени. Отуд и толики притисак, толики напор, толика журба да се „заврши посао“. Јер ови што лажу итекако добро знају да све што су својим лажима створили може да се рашчини, само ако Срби одбију да им се и даље лаже. И тиме поново заслуже и слободу, и безбедност.

<http://sivisoko.blogspot.com/>

РЕФЕРЕНЦЕ

(Од бр. 2 до краја су достављане средствима јавног обавештавања и јавности. Могу да се добију преко епоште од првог потписника, који је аутор писма.)

39. **УСТАВ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ** проглашен 8. новембра 2006. године.
40. Педесет и два грађана, *«Добронамерно упозорење»*, Народной скупитини Републике Србије и њеном председнику господину мгр. Предрагу Марковићу; господину Борису ТАДИЋУ, Председнику Републике Србије; господину др. Војиславу Коштуници, Председнику Владе, и Влади Републике Србије, 05 – 31, 07, 2005, поднето уз референцу 38 свима којима је она адресована, 15. 10. 2009.
41. Тридесет и девет, *„Захтев ради одбране Републике Србије и њених држављана“*, г. Борису ТАДИЋУ, председнику Р. Србије, 26. фебруар, 2007.
42. Генерални секретар Бранко РАДУЈКО, **Одговор на допис под 3.: Одбрана Републике Србије и њених држављана**, др Љубомиру Т. ГРУЈИЋУ, 5. март, 2007. године.
43. Љ. Т. Грујић, *„Одбрана Р. Србије и председнички избори“*, г. Оливеру ДУЛИЋУ, председнику Народне скупштине, Г. Борису ТАДИЋУ, председнику Р. Србије и председничком кандидату, г. др Војиславу КОШТУНИЦИ, председнику Владе Р. Србије, 25. 12. 2007.
44. Осамнаест грађана, *„Резолуција Народне скупштине: Одбрана Р. Србије и председнички избори“*, г. Оливеру ДУЛИЋУ, председнику Народне скупштине, Г. Борису ТАДИЋУ, председнику Р. Србије и председничком кандидату, г. др Војиславу КОШТУНИЦИ, председнику Владе Р. Србије, 27. 12. 2007 - 04. 01. 2008.
45. Љ. Т. Грујић, *„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“*, Републичкој изборној комисији, достављено председнику ТАДИЋУ, 02 Бр. 013-798/08, 31. 01. 2008.
46. Љ. Т. Грујић, *„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“*, Народной скупитини, достављено председнику ТАДИЋУ, 03 Бр. 07-23/08, 31. 01. 2008.
47. Љ. Т. Грујић, *„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“*, Влади Р. Србије, достављено председнику ТАДИЋУ, 01 Бр. 07-00-122/68, 31. 01. 2008.
48. Љ. Т. Грујић, *„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“*, Уставном суду, достављено председнику ТАДИЋУ, 31. 01. 2008.
49. Љ. Т. Грујић, *„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“*, Врховном суду, достављено председнику ТАДИЋУ, 31. 01. 2008.
50. Љ. Т. Грујић, *„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“*, г. Борису ТАДИЋУ, Председнику Р. Србије и кандидату за Председника у следећем мандату, 31. 01. 2008.
51. Љ. Т. Грујић, *„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“*, г. Томиславу НИКОЛИЋУ и г. Борису ТАДИЋУ, кандидатима у другом изборном кругу за Председника у следећем мандату, 31. 01. 2008.
52. Љ. Т. Грујић, *„Неуставност текућих председничких избора: њихово стављање ван снаге“*, Републичкој изборној комисији, достављено председнику ТАДИЋУ, 02 Бр. 013-931/08, 01. 02. 2008, и 02, 013-931/08 од 02. 02. 2008.
53. Љ. Т. Грујић, *„Јавни став и одлука Републичке изборне комисије, неуставност текућих председничких избора и њихово стављање ван снаге“*, Врховном суду, 04. 02. 2008., заведено под Бр. Уж. 15/08.
54. Љ. Т. Грујић, *„Оцена уставности Решења Врховног суда бр. Уж. 15/08 од 05. 02. 2008. год. (Додатак 1)“*, Уставном суду, достављено председнику ТАДИЋУ, 06. 02. 2008.
55. Љ. Т. Грујић, *„Отказивање Вашег инаугурисања за председника Републике“*, господину Борису ТАДИЋУ, Председнику Р. Србије и кандидату за Председника у следећем мандату, 07. 02. 2008.
56. Љ. Т. Грујић, *„Отказивање инаугурисања г. Бориса ТАДИЋА за председника Републике“*, Народной скупитини, достављено председнику ТАДИЋУ, 07. 02. 2008.
57. Љ. Т. Грујић, *„Смењивање господина ДУЛИЋА и неприхватање заклетве и инаугурисања г. Бориса ТАДИЋА за председника Републике“*, Народной скупитини: свим народним посланицима и г. Оливеру ДУЛИЋУ, председнику, достављено председнику ТАДИЋУ, 12. 02. 2008.
58. Љ. Т. Грујић, *„Молба председнику Тадићу да поднесе безусловну оставку“*, Председнику ТАДИЋУ, достављено Народной скупитини и Влади Р. Србије, 25. 02. 2008.

59. Љ. Т. Грујић, „Оцена уставности Извештаја Републичке изборне комисије о изборима за председника Републике Србије од 13. 02. 2008. год. (Додатак 1), председничке заклетве господина Бориса ТАДИЋА и његовог постављења за Председника“, *Уставном суду, достављено председнику ТАДИЋУ*, 20. 03. 2008.
60. Љ. Т. Грујић, „Уставна жалба на Решење Врховног суда бр. Уж. 15/08 од 05, 02. 2008. год.“, *Уставном суду Србије, достављено председнику ТАДИЋУ*, 15.08.2008.
61. Уставни суд, „Закључак да се одбацују предлози да се пониште сва акта у вези избора председника Републике, да се оцени уставност и законитост председничке заклетве и преузимања дужности од стране господина Бориса Тадића, и да се оцени уставност и законитост рада и деловања председника Републике Бориса Тадића“, бр. ВУ-10/08 од 11/09/2008. године.
62. Уставни суд, „Решење да се одбацује уставна жалба против решења Врховног суда Србије Уж. 15/08 од 5. фебруара 2008. године“, бр. Уж-192/08 од 08/02/2010. године.
63. Љ. Т. Грујић, „Ваш однос према Уставу, држави и народу и Ваша одговорност захтевају Вашу оставку“, *Председнику ТАДИЋУ, Народној скупштини и Влади Р. Србије*, 20.03.2008.
64. Љ. Т. Грујић, „Жалба на противуставна деловања г. Бориса Тадића, Демократске странке и Републичке изборне комисије, и на њихово подчињавање функције председника Републике интересима једне политичке (Демократске) странке“, *Врховном суду, достављено председнику ТАДИЋУ*, 30. 04, 2008.
65. Љ. Т. Грујић, „Жалба на Решење (02 Број: 013-1662/08 од 2. маја 2008. год.) Републичке изборне комисије“, *Врховном суду, Републичкој изборној комисији и господину Борису ТАДИЋУ, председнику Р. Србије, председнику Демократске странке и носиоцу изборне листе „За европску Србију – Борис ТАДИЋ“*, 04. 05, 2008.
66. Љ. Т. Грујић, „Оцена уставности и законитости рада и деловања председника Републике Бориса ТАДИЋА“, *Уставном суду, достављено председнику ТАДИЋУ*, 12. 05. 2008., заведено под ИР-207/2008.
67. Љ. Т. Грујић, „Заштита уставности, законитости, људских права и слобода од противуставног рада и деловања председника Републике Бориса ТАДИЋА“, *Уставном суду, достављено председнику ТАДИЋУ*, 19. 08. 2008.
68. Љ. Т. Грујић, „Питања Вама од општег значаја“, *господину Борису ТАДИЋУ, председнику Р. Србије*, 02.11.2009.
69. Љ. Т. Грујић, „Забрана рада Демократској странци“, *Уставном суду, достављено председнику ТАДИЋУ*, заведено под бр. ВПУ-166/08, 30. 09. 2008.
70. Љ. Т. Грујић, „Приговор на прихватање противуставне изборне листе чији је носилац г. Борис ТАДИЋ“, *Републичкој изборној комисији, достављено председнику ТАДИЋУ*, 24. 03. 2008. Заведено под бр. 02 013-1153/08.
71. Љ. Т. Грујић, „Приговор на прихватање противуставне и противзаконите Збирне изборне листе“, *Републичкој изборној комисији, достављено председнику ТАДИЋУ*, 01. 05. 2008.
72. Љ. Т. Грујић, „Жалба на Решење (02 Број: 013-1662/08 од 2. маја 2008. год.) Републичке изборне комисије о одбијању приговора на неуставност и незаконитост Збирне изборне листе поднетог јој 1. маја 2008. год.“, *Врховном суду и Републичкој изборној комисији, достављено председнику ТАДИЋУ*, 05. 05. 2008.
73. Љ. Т. Грујић, „Оцена уставности и законитости изборних листи чији је носилац Борис ТАДИЋ, избора, и рада Републичке изборне комисије“, *Уставном суду, достављено председнику ТАДИЋУ*, 12. 05. 2008., заведено под ИР-206/2008.
74. Љ. Т. Грујић, „Уставна жалба на решење Врховног суда бр. Уж. 15/08 од 05. 02. 2008.“, *Уставном суду, достављено председнику ТАДИЋУ*, 15. 08. 2008.
75. Републичка изборна комисија, „Решење да се одбацује Приговор (од 24. 03. 2008) на прихватање противуставне изборне листе чији је носилац г. Борис ТАДИЋ“, 02 Број: 013-1153/08, 26.03.2008. године.
76. Врховни суд, „Пресуда којом се одбија жалба на Решење Републичке изборне комисије“, бр. Уж. 52/08 од 30.04.2008. године.
77. Председник Уставног суда др Боса Ненадић, „Ненадлежност Уставног суда да оцени уставност и законитост изборних листи чији је носилац Борис Тадић, избора и рада Републичке изборне комисије“, др Љубомиру Т. Грујићу, Бр. ИИП -206/2008 од 25.07.2008.
78. Секретар Уставног суда Снежана Наковска Антић, „Ненадлежност Уставног суда по предлогу да Суд оцени уставност и законитост рада и деловања председника Републике Бориса Тадића на иницијативу грађана“, др Љубомиру Т. Грујићу, Бр. ИИП -207/2008 од 25.07.2008.

79. Секретар Уставног суда Снежана Наковска Антић, „**Ненадлежност Уставног суда по предлогу Суда да заштити уставност, законитост, људска права и слободу од противуставног рада и деловања председника Републике Бориса ТАДИЋА**“, др Љубомиру Т. Грујићу, Бр. ИИ П - 325/208 од 14.12.2008.
80. Љ. Т. Грујић, „**Неуставност ваших избора и конституисања, ништавност ваших потписа, одлука и закона: нови избори**“, *Народној скупштини, председнику ТАДИЋУ и Влади Р. Србије, и Скупштини А. П. Војводине*, 05. 02. 2009.
81. Љ. Т. Грујић, „**Ваше јавно кршење Устава: спрдање с Р. Србијом и њеним држављанима**“, *председнику ТАДИЋУ, Народној скупштини и Влади Републике Србије*, 13. 02. 2009.
82. . Т. Грујић, „**Замајавање народа**“, *господину Борису ТАДИЋУ, председнику Р. Србије: kontakt.predsednik@predsednik.yu*, 22.04.2009.
83. Љ. Т. Грујић, „**Ваша јавна кршења Устава Републике Србије: укидање слободу и достојанства њеним држављанима, срзавање државности**“, *Председнику Б. ТАДИЋУ, Народној скупштини и Влади Р. Србије*, 07. 07. 2009.
84. С. Петрушић у име „Глас Српкиње“, „**Отворено писмо и захтев организације „Глас Српкиње**““, *председнику Републике Србије, господину Борису ТАДИЋУ; председнику Владе Републике Србије, господину Мирку Цветковићу; министру културе, господину Небојши Брадићу; министру просвете, господину Жарку Обрадовићу; министарки за омладину и спорт, госпођи Снежани Самарџић-Марковић; министру вера, господину Богољубу Шијаковићу; министру полиције, господину Ивици Дачићу; министру правде, госпођи Снежани Маловић, септембар 2009, поново послао аутор овог писма 16. 10. 2009 с додатком Љубомира Т. Грујића. „Подсећања“, који садржи референцу 2 у целости.*
85. Двадесет шест грађана „**Референдум за ослобађање Косова и Метохије и свих држављана Р. Србије**“, *Народној скупштини: председнику Дулићу и свим народним посланицима (01 Бр. 07-23/08) ; председнику ТАДИЋУ; и Влади: председнику Владе др. Коштуници и свим члановима*, 18 - 20. 02. 2008. Предлог текста је објављен у листу: „ГЛАС јавности“, стр. 12, 24. 02. 2008.
86. Две стотине и шездесет и четири грађана, „**ПРЕПОРОД, ОБНОВА, УЗДИЗАЊЕ**“, *Народној скупштини; г. Борису ТАДИЋУ, Председнику Р. Србије; Влади – г. Др Мирку Цветковићу, председнику Владе Р. Србије*, 10. 11. 2008.

Београд, 20 до 28. 02. 2010. год.

У име свих потписника

Др Љубомир Т. Грујић
Џона Кенедија 31/15
11070 Београд

ПОДНЕТО

1. МАРТА 2010 ГОДИНЕ

УСТАВНИ СУД

Немањина 26

11000 Београд

Доставља се ради обавештености:

Господин Борис ТАДИЋ, Председник Р. Србије (лична достава)

Народна скупштина Р. Србије (лична достава)

Влада Р. Србије (лична достава)

Средства јавног информисања и јавност (преко Интернета – епоште)

Република Србија је држава српског народа и свих грађана који у њој живе, заснована на владавини права и социјалној правди, начелима грађанске демократије, људским и мањинским правима и слободама и припадности европским принципима и вредностима.

(Члан 2 Устава Републике Србије)

Сувереност потиче од грађана који је врше референдумом, народном иницијативом и преко својих слободно изабраних представника.

Ниједан државни орган, политичка организација, група или појединац не може присвојити сувереност од грађана, нити успоставити власт мимо слободно изражене воље грађана.

(Члан 2 Устава Републике Србије)

Народна скупштина је дужна да акт о промени Устава стави на републички референдум ради потврђивања, ако се промена Устава односи на преамбулу Устава, начела Устава, људска и мањинска права и слободе, уређење власти, проглашавање ратног и ванредног стања, одступање од људских и мањинских права у ванредном и ратном стању или поступак за промену Устава.

(7. став Члана 203 Устава Републике Србије)

Предмет: *Оцена уставности и законитости акта Р. Србије за њен пријем у Европску Унију*

На основу Устава Р. Србије (Чланови 56, 166 - 168) подноси се следећи

ПРЕДЛОГ

да Уставни суд оцени уставност и законитост акта Р. Србије за њен пријем у Европску Унију.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

1. Надлежност Уставног суда

Належност Уставног суда проистиче из Чланова 166 (1. став) и 167 (тачка 1 у првом делу Члана 167) Устава Р. Србије.

2. Однос Власти Европске Уније према Уставу Р. Србије, према Р. Србији, и према Србском народу

Власти многих држава – чланица Европске Уније и ње саме су не само јавно засновале свој однос и своју политику према Р. Србији и Србском народу на многим неистинама, већ су их и шириле, међу којима су следеће:

Неистинито тврђење да су републике СФРЈ имале уставно право за своја одцепљења

Устав СФРЈ није дао право републикама на одцепљење. Уставно право на самоопредељење укључујући право на одцепљење је било признато искључиво југословенским народима, Ово је јасно исказано почетком прве реченице Устава СФРЈ који гласи:

„Народи Југославије, полазећи од права сваког народа на самоопредељење, укључујући и право на отцепљење“

Народи су створили СФРЈ, а не републике. Зато је природно да је Устав СФРЈ, не само поштовао то опште право народа, већ је и цео био заснован на њему.

Власти многих држава – чланица Европске Уније и ње саме су признале насилна и противуставна одцепљења Словеније, Хрватске, Босне и Херцеговине, и Македоније од СФРЈ. То је приморало Србе да бране своје животе, своја права и имовину у својој постојбини. Срби су имали једнако право на самоопредељење укључујући и право на одцепљење, као сви остали југословенски народи, што је јасно изражено и Повељом УН (Параграф 2 Члана 1 Повеље УН).

Владе држава чланица Европске Уније и власти Европске Уније су противуставно и супротно Повељи УН подржавале и помагале противуставна одцепљења четири републике СФРЈ, што је довело до рата у СФРЈ и њеног насилничког, противуставног, уништења, уместо да се проблем решавао мирнодопски према Уставу у Савезној скупштини јединој меродавној да руководи његовим решавањем, а што је свима њима било предложено 5. јула 1991. године.

Неистинито тврђење да су Срби започели ратове у Словенији и Хрватској

Срби нису започели ниједан рат у СФРЈ.

Већина врховних команданата у Југословенској Народној Армији нису били Срби.

Већина војника и официра у савезној Југословенској Народној Армији у Словенији нису били Срби. Деловање јединица територијалне одбране СР Словеније је било против савезне Армије и противуставно. Уставна дужност савезне Армије је била одбрана СФРЈ.

Срби нису имали ни већину у Председништву СФРЈ. Последњи Председник Председништва није био Србин. Председник Савезне Владе није био Србин.

Република Хрватска је на неуставан начин укинула у свом Уставу Србима статус једног од два конститутивна народа, а који је Србима био гарантован Уставом претходне Социјалистичке Републике Хрватске. Шта више, Република Хрватска је одбила да прихвати било да Срби добију аутономију у Крајини и Славонији било да призна резултат њиховог референдума. Такве промене и растућа кампања против Срба, што је све приморавало Србе да се сете своје историје у, од Хитлера створеној, нацистичкој Независној Држави Хрватској у току Другог Светског Рата, натерало је Србе да се бране и да штите своја права у Крајини и Славонији - деловима Хрватске које су Срби населили пре најмање шест векова. Оптужба је неистинита и због следећих чињеница:

- То је била хрватска паравојна јединица која је започела борбу против Срба у Крајини и Славонији да би спречила Србе у њиховом настојању да остваре своја равноправна људска и национална права и да примене резултат свог референдума.
- Срби су противуставно постали једна од националних мањина у Републици Хрватској.
- Срби су били приморавани да прихвате статус националне мањине у својој дедовини где је њихов број био битно смањен геноцидалним мучењима од стране Независне Државе Хрватске у току Другог Светског Рата.
- Срби у Крајини и Славонији су били присиљавани да се одвоје од СФРЈ супротно резултату њиховог референдума.
- Неколико стотина хиљада Срба је било прогнано из њихове дедовине Крајине и Славоније у току добро припремљене војне офанзиве "Олуја" ради етничког истребљивања Срба (1995. г.),

Све то су подржале водеће државе - чланице Европске Уније и саме њене власти.

Неистинито тврђење да су Срби били агресор у Босни и Херцеговини

Срби су били жестоко приморани да се бране, да штите своја права и своје наслеђе. Босна и Херцеговина су део постојбине Срба, који су били један од три конститутивна народа Босне и Херцеговине. Срби су тамо насељавали више од 73%, а поседовали и бранили кроз векове више од 62% земље која је била њихова вековна наследна породична својина. Оптужба је лажна и због следећих чињеница:

- То је била муслиманска група која је убила младожењиног оца господина Николу Гардовића и ранила једног њиховог рођака на србској свадби у Сарајеву (почетак 1992. г. – почетак рата у Босни и Херцеговини).
- То је била хрватска парамилитарна јединица која је упала у Босну и масакрирала Србе у Босанском Броду укључујући и градоначелника (почетак 1992. г.).

- Та хрватска јединица је сједињена са муслиманском паравојном јединицом следећег дана спалила србско село Сјековац заједно са становницима,
- То је било даље ширење злодела против Срба када су муслиманске паравојне јединице масакрирале више од хиљаду и двеста невиних србских цивила у околини Сребренице, Склана, Милића и Братунца у Босни,
- То је била серија оваквих догађаја која је приморала Србе да се бране војно да би избегли понављање судбине коју су њихови родитељи доживели под Хитлеровом нацистичком окупацијом у току Другог Светског Рата.
- Срби су били приморани да пате у тишини због муслиманског убиства више од хиљаду невиних Срба на православни Божић у селу Кравице (7. јануар 1993. г.) и у спаљених неколико србских села: углавном жене и деца пошто су мушкарци били на фронту.
- Срби су били приморани да ћуте када су били лажно оптужени да су организовали концентрационе логоре у Босни, што се покушавало да се докаже приказивањем фалсификованих фотографија,
- Срби су били такође принуђени да пате у тишини због видео касета које су показивале муслиманског команданта Насера Орића како држи србске главе, или како убија невиних Србе, које су тада кружиле Босном да би се задовољили они који су финансирали учешће Муџехедина у рату.

Ове неистине су власти држава – чланица Европске Уније и ње саме користиле, и настављају да користе, да би оправдавале своја деловања на територији СФРЈ.

Лажна оптужба против Срба да су бомбардовали цивиле на сарајевској пијаци Маркале

Срби нису учинили тај злочин. Ова чињеница је постала добро позната у Босни и Херцеговини, Србији и Црној Гори, али се још увек срамно крије од народа Европске Уније.

Неистинита оптужба против Срба да су масакрирали 8000 невиних Муслимана у Сребреници

Такав масакр се није одиграо. Доказ дају они који тврде да се такав масакр одиграо јер ни после 14 година нису показали свету тих 8000 лешева. Преко 3000 Муслимана, чија су имена на списку масакрираних, је после тога учествовало на изборима у Босни и Херцеговини. Приликом вршења ДНК анализе лешева није било дозвољено представницима Срба да присуствују. Строго се забрањује да се истина саопшти народима Европске Уније. На Р. Србију, Републику Српску и на Србски народ се врши притисак да потпишу неистину да су Срби масакрирали 8000 невиних Муслимана у Сребреници.

Неистините лажне оптужбе против Срба у Босни и Херцеговини су широм света коришћене да оправдају неоправдљиво бомбардовање Републике Српске (1995), и

употребљаване су за даљу њихову демонизацију, и користе се за сталне притиске и уцене Републике Српске, Србског народа и Р. Србије. Власти држава – чланица Европске Уније и ње саме су активно деловале и настављају да делују у том смислу.

Неистинита оптужба против Срба да су Албанци изгубили људска права у Р. Србији, да су били подвргнути тортури и геноциду

Такво тврђење власти држава – чланица Европске Уније и ње саме је супротно истини да су држављани Р. Србије албанске националности, и албански досељеници у Србију уживали иста, односно и већа људска права него што их досељеници имају у Западним земљама, и да су албански терористи угњетавали Србе деценијама.

Следеће чињенице власти држава – чланица Европске Уније и ње саме крију од својих народа:

- Срби су били подвргнути нечовечној фашистичкој окупацији од стране Велике Албаније у југозападном делу Србије - у србској колевци Косово и Метохија, која је њихова постојбина, за време Другог Светског Рата. То је резултовало у више од 150 хиљада протераних староседелачких Срба и у више од 100 хиљада нових албанских досељеника.
- Србима је било забрањено од стране комунистичке Владе Јосипа Броза Тита да помогну протераним људима да се врате у своја огњишта на Косову и Метохији после Другог Светског Рата.
- Србија је прихватила, разумевајући патњу Албанског народа под диктатуром стаљинистичког диктатора Енвера Хоџе, стотине хиљада албанских досељеника на Косову и Метохији.
- Србија је омогућила да албански досељеници живе у миру, са истим политичким правима, условима запошљавања, да имају потпуну друштвену и здравствену заштиту, јефтине добре станове, бесплатно школовање за образовање на свом језику.
- Србски народ је био приморан да посматра ћутећи и да пати због непрекидног терора после Другог Светског Рата од стране оних Албанаца који су приморавали србске породице да напусте своје домове и имања да би добили етнички чисту област и да би онда одцепили Косово и Метохију од осталог дела Србије.
- Скупштина Косова и Метохије је законито и уставно сама променила пуноважном одлуком вештачки јој дату аутономију (1989. г.).

Лажна оптужба против Срба да су масакрирали невинне албанске цивиле у селу Рачак (1999. г.)

Тај масакр се није никада одиграо. То је сада опште познато. Та лажна оптужба, заједно са ранијим лажним оптужбама да Албански народ није уживао људска, друштвена и политичка права у Србији, је коришћена као разлог да се почне бомбардовање народа Србије и Црне Горе (1999. г.). Власти држава – чланица Европске Уније и ње саме крију истину о томе од својих народа да би оправдавале свој оружани тероризам против Србског народа и Р. Србије и своју подршку албанским терористима на Косову и Метохији.

Лажна оптужба против Срба за егзодус Албанаца 1999. године

Албански егзодус је био започео тек трећег дана НАТО бомбардовања као његова последица.

Та лажна оптужба власти држава – чланица Европске Уније и ње саме, комбинована са претходним, је била коришћена не само за даље демонизовање Срба већ и за оправдање настављања бомбардовања народа Србије и Црне Горе непрекидно свих 78 дана и ноћи.

Лажно обавештење да су снаге УН ослободилачке на Косову и Метохију

Албански терористи, које су делимично организовали Муџахедини помогнути од Бин Ладена, који је био дошао слободно да се бори у Босни и Херцеговини и у Србији - на Косову и Метохији, а делимично обучавани и од америчких војних стручњака, су постали заштићени, понекад чак и потпомогнути, од КФОР-а. У присуству такозваних међународних мирнодопских снага, Срби су скоро сви прогнани (преко двеста педесет хиљада) са Косова и Метохије. Њихови драгоцени стародревни и међународно поштовани споменици, цркве, манастири, као и приватна власништва, су уништени у присуству међународних снага УН. Невини србски цивили (преко три хиљаде после НАТО бомбардовања 1999. г.) су масакрирани свакодневно у присуству међународних снага УН. То се и даље наставља.

Лажи о Србима које Власти држава – чланица Европске Уније и ње саме користе да би се оправдало неоправдљиво

- третирање Србског народа као агресора,
- десетогодишње исцрпљивање Србије и Црне Горе санкцијама,
- демонизовање Срба и пропаганда против Срба широм света,
- прогон Срба из Крајине и Славоније,
- отимање земље од Срба да би им се свела са преко 62% на 49% у Босни и Херцеговини,
- бомбардовање Републике Српске 1995. год. у коме су учествовале оружане снаге држава – чланица Европске Уније,,
- неприхватљиво одузимање људских и националних права Србима свуда на територији СФРЈ,
- НАТО бомбардовање Република Србије и Црне Горе 1999. год. у коме су учествовале оружане снаге држава – чланица Европске Уније,
- непрекидно појачавање хитлеровске фашистичке албанске окупације Косова и Метохије и злочина под заштитом КФОР-а и ЕУЛЕКСА против Срба,
- окупирање Срба спречавајући их да поврате неометано и демократски своју слободу, независност и државност, што је изражено диктатима и претњама Републици Српској и Р. Србији.

Потпуно неоправдана НАТО бомбардовања (1995 и 1999) су посејала сталну свакодневну смрт у Републици Српској и у Србији.

Скривана је чињеница да је 7,000 србске деце било убијено у југословенском грађанском рату, више него хрватске и муслиманске деце заједно. Трагедија за све.

Хоће Србију, неће Србски народ

Све претходно изложено показује да су власти држава - чланица Европске Уније и ње саме својим односом према Р. Србији и према Србском народу деловале и делују супротно антифашистичком, слободарском и демократском опредељењу европских народа, а тиме супротно основним европским вредностима, и супротно Уставу СФРЈ - супротно Преамбули и Члановима 1,3, 18,19, 23, 25 – 27 Устава Р. Србије.

Европска Унија хоће да прихвати земљу Србију са свим њеним благом у њој и на њој. Хоће да прими све људе из Србије са свим њиховим способностима.

Међутим, водеће државе – чланице Европске Уније, и она сама, не признају Устав Р. Србије те тиме не признају и не прихватају њиме одређену Р. Србију.

Водеће државе – чланице Европске Уније, и она сама, неће да поштују и да пријатељски и дорбронамерно прихвате Србски народ такав какав је, са свим његовим вековним националним вредностима: с његовом светосавском православном Вером и њоме одређеним његовим моралом, с његовим писмом и правописом, с његовом ослободилачком, слободарском, и демократском традицијом, с његовом вековном искреном приврженошћу суштинским европским и човечанским вредностима, с његовом културом и обичајима, с његовим начелима образовања и школовања, с његовом сопственом здравом пољопривредом и самосталном индустријом, с његовом духовном и културном баштином.

Европска Унија тражи од Србског народа да све то промени онако како она захтева. Добровољним учлањењем у Европску Унију Р. Србија и Србски народ потписују да ће се повинovati свим одредбама, наредбама и одлукама власти Европске Уније, и њеним актима. Значи да Р. Србија и Србски народ унапред прихватају да промене Преамбулу, начела и одредбе о слободама Устава Р. Србије. Одлуку да то прихватају Р. Србија и Србски народ по Уставу могу да донесу једино држављани Р. Србије на референдуму према 7. ставу Члана 203 Устава. Ниподаштавање те уставне одредбе није само ниподаштавање Устава Р. Србије, саме Републике Србије и Србског народа, већ и ниподаштавање основних европских вредности.

3. Обавезе Власти Р. Србије према својим држављанима, Србском народу, Европској Унији и антифашистичком свету

Историјско вековно слободарско и демократско ангажовање, и антифашистичко опредељење, Србског народа, држављана Р. Србије и Р. Србије, исказано у Преамбули, Члановима 1,3, 18,19, 23, 25 – 27 Устава Р. Србије обавезују власт Р. Србије, тј. Народну скупштину, председника Републике и Владу, да укаже Европској

Унији да Р. Србија на може да прихвати досадашњи однос власти држава - чланица Европске Уније и ње саме:

- А. због лажи власти држава - чланица Европске Уније и ње саме, и њихових медија, о Србима да би се оправдавало уништавање мира на целој територији СФРЈ,
- Б. због коришћења лажи да се оправда неоправдљиво западњачко ниподаштавање једнаких људских и националних права Срба и да се оправдају оружане агресије на Србски народ у Републици Српској 1995., и у Р, Србији и Р. Црној Гори 1999.
- В. због коришћења лажи да се оправда неоправдљив непрекидан терор над антифашистичким Србским народом,
- Г. због даривања подршке и заштите обновљеног, од Хитлера и Мусолинија штићеног, албанског фашизма против Срба у Републици Србији,
- Д. због отимања србске постојбине Косова и Метохије од Републике Србије противно Повељи УН, Међународном праву, Хелсиншком завршном акту, Резолуцији 1244, и противно Уставу Републике Србије,
- Ђ. због престанка од стране западних влада даљег поштовања и признавања суверенитета Републике Србије на целој њеној територији,
- Е. због понижавања, од стране власти држава - чланица Европске Уније и ње саме, Републике Србије и Србског народа познатих по гостопримљивој међународној солидарности и антифашистичком посвећењу,

Подношење пријаве за чланство у Европској Унији без референдумске сагласности држављана Р. Србије је супротно и суштинским европским вредностима и Уставу Р. Србије.

Власт Р. Србије је уставно обавезна (Члан 1 Устава) да штити европске вредности. Ради тога је Власт Р. Србије обавезна да организује референдум на коме држављани Р. Србије могу да се изјасне о следећем:

Да ли сте сагласни да се Р. Србија пријављује за учлањење у Европску Унију са ставовима и односом њених водећих држава – чланица и ње саме према Р. Србији и Србском народу од 1990. до данас?,

На овај начин би и Власт Р. Србије и Р. Србија показале још једном да негују и обогаћују европске вредности, и тиме би допринеле да се оне васпостављају и у деловању власти водећих држава – чланица Европске Уније и ње саме.

4. Обавезе Европске Уније према својим народима, антифашистичком свету, Р. Србији, њеним држављанима, и Србском народу

Власти водећих држава Европске Уније и ње саме су обавезне према својим народима, и према резултатима Другог Светског Рата, према својим уставним одредбама и према човечанству, да васпоставе у свом раду изгубљено поштовање суштинских европских и човечанских вредности.

Слободарско, демократско и антифашистичко опредељење народа и држава Европске Уније обавезују њене власти да то, као основне и европске и човечанске вредности, поштују и остварују својим ефикасним деловањем:

- I. против издајства племенитих и храбрих ратника антифашистичких народа широм Света, међу којима је и Србски народ, који су посветили своје животе да ослободе цео Свет од Хитлеровог фашизма,
- II. против издајства савезничких србских бораца који су се борили да ослободе Косово и Метохију од окупације фашистичке Велике Албаније 1941 – 1945,
- III. против поништавања резултата Другог Светског Рата.

Да би се обезбедила једнака права гарантована свим југословенским народима, те и Србском народу, Повељом УН и Уставима СФРЈ и Р. Србије, и свим садашњим и будућим члановима Европске Уније, да би се омогућило свим људима на територији (бивше-) СФРЈ и у Европској Унији да живе у слободи и у миру, да би се омогућили добри односи међу југословенским народима и народима Европске Уније, да би се помогло њиховим мирнодопским развојима; да би се помогло Европској Унији и целој међународној заједници да прихвате и подрже једно часно ефикасно и дуготрајно решење у смислу Повеље УН за политичке и националне проблеме како на територији бивше СФР Југославије тако и у Европи, неопходно је да Европска Унија испуни и своје следеће обавезе такође проистекле из антифашистичког, слободарског и демократског опредељења јавно прихваћеног од свих њених држава:

- I. Истинито обавештавање народа Европске Уније о Србском народу, и потпун прекид неоправданог демонизовања Срба.
- II. Потпуно поштовање, признавање и примена једнаких права за Србски народ, исто као за све остале југословенске народе, на самоопредељење укључујући одцепљење.
- III. Да свака држава - чланица Европске Уније, која је признала нелегитимно проглашену албанску „државу“ „Косова“ у југозападном делу Републике Србије - на Косову и Метохији, повуче то своје признавање и тиме почне да поштује Устав Р. Србије и да признаје и поштује Р. Србију.
- IV. Непрекидно поштовање и признавање потпуног суверенитета Републике Србије над целом њеном територијом која укључује Косово и Метохију.
- V. Заштићен и материјално подржан мирнодопски повратак и смештај свих прогнаних лица и породица у своје домове и на своја имања у (бившој-) СФРЈ (у Крајини,

Славонији, Босни и Херцеговини, у југозападном делу Србије - Косову и Метохији, и у Македонији) у току следећих шест месеци, ако они то буду желели.

- IV Потпуна и изричита примена Дејтонског Споразума тако да свако одступање, изобличавање или омаловажавање његовог потпуног и тачног остварења буде одмах заустављено јер је Р. Србија обавезна да то гарантује.
- V Потпуна и тачна примена резолуције УН 1244 тако да свако одступање, изобличавање или омаловажавање њеног потпуног и тачног остварења буде одмах заустављено. Стога, да се одмах потпуно прекине омаловажавање суверенитета Републике Србије над целом њеном територијом, а која укључује Косово и Метохију, и настављање јавног и законитог признавања тог њеног суверенитета.
- VI Да Европска Унија помогне Р. Србији да мирнодопски поново успостави потпуни суверенитет Републике Србије над њеним југозападним делом: облашћу Косово и Метохија у току следећих шест месеци.
- VII Да Европска Унија помогне Р. Србији да сви странци који немају и који не добију дозволу Владе Републике Србије напусте њену територију мирно и безбедно у току следећих шест месеци. Странци су сви они који нису држављани Р. Србије.
- IX Да Европска Унија помогне Р. Србији да све стране војне трупе напусте мирно и безбедно територију југозападног дела Србије - Косово и Метохију - у току следећих шест месеци. Ово се природно односи и на све албанске војне трупе (раније "УЧК", тј. "КОА") и све полицијске јединице које Влада Р. Србије није законито и уставно признала.
- X Да државе – чланице Европске Уније, чије су оружане снаге учествовале у оружаном агресивном нападима на Републику Српску и Р. Србију надокнаде материјалну штету.

5. Неуставност акта Р. Србије за њен пријем у чланство Европске Уније

Недавно је председник Републике господин Борис Тадић јавно тврдио да су се држављани Р. Србије изјаснили за укључивање Р. Србије у Европску Унију. За такво опредељење је потребно да се изјасни више од 50 процената од укупног броја бирача Р. Србије. Такву подршку није добио ни господин Тадић на председничким изборима нити било која изборна листа на парламентарним изборима.

Чак и да су и господин Борис Тадић и поједине изборне листе експлицитно декларисане као европске добиле подршку више од половине бирача на изборима 2008. године, то не значи да су бирачи сагласни да се сада подноси пријава за чланство у Европској Унији са досадашњим односом власти држава - чланица Европске Уније и ње саме према Р. Србији и Србском народу јер су се после одржавања избора одиграли нови догађаји и нова њихова испољавања према Р. Србији и према Србском народу. Зато треба држављани Р. Србије да се референдумски изјасне по том, напред наведеном, питању. Ако је власт Р. Србије сигурна да је подношењем пријаве Р. Србије за чланство у Европској Унији деловала у складу с референдумским ставом држављана Р. Србије, онда треба с радошћу да распише референдум да би за то и званично добила уставну потврду. Уставни задатак Уставног суда је, у садашњој ситуацији, да својом одлуком у складу с Уставом то омогући држављанима Р. Србије.

Неуставан је акт за пријем Р. Србије у Европску Унију са досадашњим односом власти држава - чланица Европске Уније и ње саме према Р. Србији и Србском народу, којим власти Европске Уније делују супротно основним европским вредностима (напред показано) и супротно Преамбули и члановима 1, 3, 13 (1. став), 16 (1. став), 18 (1. став), 19, 23 (1. став), 25, 26 (1. став), 27 (1. став), јер се тим актом Р. Србије прихвата такав њихов однос према Р. Србији и Србском народу.

Председник Републике господин Борис Тадић нас јавно убеђује да ће Р. Србија да постане члан Европске Уније са „Косовом“. Израз `са „Косовом“` не значи да ће Р. Србија с Косовом и Метохијом као њеним неодвојивим делом постати у целини члан Европске Уније, већ може да значи, и према садашњем стању то и значи, да ће и незаконита и противуставно прокламована албанска „држава“ „Косова“ и преостали део Р. Србије постати истовремено чланови Европске Уније. Садашње стање је исказано кроз чињеницу да је низ држава - чланица Европске Уније признао и подржава, помаже, незакониту и противуставно прокламовану албанску „државу“ „Косова“ као настављача остваривања Хитлеровске политика према Србији и Србском народу. Тиме оне не признају Устав Р, Србије, те ни Р. Србију, рушећи њену територијалну целовитост. То је супротно Преамбули и Члану 8 Устава Р. Србије. Тим актом о пријави за чланство Р. Србије у Европској Унији се прихвата такав њен однос према Р. Србији и Србском народу, што чини тај акт противуставним.

Пошто је сво деловање многих држава – чланица Европске Уније и ње саме супротно Преамбули и начелима Устава Р. Србије, и пошто би у оваквој ситуацији учлањење Р. Србије у Европску Унију аутоматски ставило ван снаге Устав Р. Србије, зато је власт Р. Србије, према 7. ставу Члана 203 Устава Р. Србије обавезна да организује референдум по питању учлањења Р. Србије у Европску Унију са њеним досадашњим и садашњим ставом, односом и понашањем према Р. Србији и Србском народу. Пошто власт Р. Србије то није учинила, већ је својевољно поднела пријаву за чланство Р. Србије у Европској Унији, зато је тај акт противуставан.

Пошто је то власт Р. Србије урадила својеволјно, без референдумске одлуке држављана Р. Србије, тиме је она и узурпирала власт од држављана Р. Србије и тако деловала супротно Члану 2 Устава Р. Србије, те је и самим тим њен акт за учлањење Р. Србије у Европску Унију противустанован.

6. Уставни суд

Уставни суд Р. Србије је до сада био пасиван у односу на противуставне изборе и противуставна деловања власти Р. Србије, не само зато што није одлучивао по молбама за заштиту уставности које су му подношене, већ и што сам није по својој иницијативи реаговао према 1. ставу Члана 166 Устава. Тиме је омогућио да власт Р. Србије настави слободно своје противуставно деловање, као што је ово последње - подношење пријаве Европској Унији за чланство Р. Србије у њој.

Подношењем овог дописа Уставном суду се исказује нада да ће овог пута Суд да одлучи по Уставу и то без одуговлачења.

Београд, 12. јануар, 2010. године.

С поштовањем,

Љубомир Т. ГРУЈИЋ

ЈМБГ 2910939710225

Џона Кенедија 31/15

11070 Београд